

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12278/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд - Огранак „Електродистрибуција Лесковац“, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Стаменковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2408/21 од 07.02.2022. године, у седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2408/21 од 07.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2408/21 од 07.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 7456/15 од 28.04.2021. године ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу неоснованог коришћења електричне енергије по рачуну број .. од 02.07.2015. године исплати 123.102,00 динара са законском затезном каматом од 10.07.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован вишак тужбеног захтева од тражених 129.828,18 динара до досуђених 123.102,00 динара. Ставом трећим изреке, решено је о трошковима парничног поступка и обавезана тужена да тужиоцу плати 61.294,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2408/21 од 07.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена у ставу првом изреке, а преиначена у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова спора исплати 56.024,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада вредности стечене неовлашћеним коришћењем електричне енергије, а побијана одлука је донета на основу утврђеног чињеничног стања у конкретном случају и не одступа од примене материјалног права, одредбе чл. 154 и 158 ЗОО и чл. 55 Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом ("Сл. гласник РС", бр. 63/2013). Одлуке које је ревидент приложио уз ревизију не значе да је потребно уједначавање судске праксе пошто правилна примена материјалног права у овој врсти спорова зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају. Због тога Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови применом одредбе чл. 404. ст. 1 ЗПП- а за одлучивање о посебној ревизији јер нема разлога за уједначавање судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 17.08.2015. године, а вредност предмета спора је 129.828,18 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**